

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2013/1/EU

ze dne 20. prosince 2012,

kterou se mění směrnice 93/109/ES, pokud jde o některá pravidla pro výkon práva být volen ve volbách do Evropského parlamentu občanů Unie, kteří mají bydliště v některém členském státě a nejsou jeho státními příslušníky

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 22 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Právo každého občana Unie volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu v členském státě, kde má bydliště, je zakotveno v čl. 20 odst. 2 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie a v čl. 39 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie. Pravidla pro výkon tohoto práva stanoví směrnice Rady 93/109/ES ze dne 6. prosince 1993, kterou se stanoví pravidla pro výkon práva volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu občanů Unie, kteří mají bydliště v některém členském státě a nejsou jeho státními příslušníky ⁽²⁾.
- (2) V souvislosti s volbami v letech 2004 a 2009 vypracovala Komise zprávu ze dne 12. prosince 2006 a zprávu ze dne 27. října 2010 o uplatňování směrnice 93/109/ES, z nichž vyplynulo, že je třeba změnit některá ustanovení uvedené směrnice.
- (3) Směrnice 93/109/ES stanoví, že každý občan Unie, který je zbaven práva být volen buď podle právních předpisů členského státu bydliště, nebo právních předpisů členského státu původu, je vyloučen z výkonu tohoto práva ve volbách do Evropského parlamentu konaných v členském státě bydliště. Za tímto účelem směrnice 93/109/ES stanoví, že občan Unie, který předkládá svou kandidaturu v členském státě, jehož není státním příslušníkem, musí předložit písemné potvrzení příslušných správních orgánů členského státu původu dokládající, že v uvedeném členském státě není zbaven práva být volen nebo že žádná taková nezpůsobilost není těmto orgánům známa.
- (4) Obtíže, se kterými se tito občané Unie setkávají při zjišťování orgánů zmocněných k vydání tohoto písemného potvrzení a při jeho získávání v přiměřené lhůtě, představují překážku pro výkon práva být volen a přispívají k malému zapojení občanů Unie jako kandidátů ve volbách do Evropského parlamentu v členském státě bydliště.
- (5) Povinnost, aby tito občané předkládali toto písemné potvrzení, by se proto měla zrušit a měla by být nahrazena prohlášením potvrzujícím, že dotčená osoba nebyla zbavena práva být volen ve volbách do Evropského parlamentu, jež by mělo být součástí čestného prohlášení, které musí kandidáti učinit při předložení své kandidatury.
- (6) Členský stát bydliště by měl mít za povinnost oznámit členskému státu původu tato prohlášení, aby tak ověřil, že kandidát pocházející z Unie nebyl v členském státě původu zbaven práva být volen ve volbách do Evropského parlamentu. Po obdržení tohoto oznámení by členský stát původu měl členskému státu bydliště poskytnout příslušné informace ve lhůtě umožňující účinně posoudit přípustnost kandidatury.
- (7) Skutečnost, že členský stát původu neposkytne tyto informace včas, by neměla vést k odepření práva účastnit se voleb jako kandidát v členském státě bydliště. V případě, že jsou příslušné informace poskytnuty později, by měl členský stát bydliště pomocí vhodných opatření a v souladu s postupy stanovenými jeho vnitrostátním právem zajistit, aby občané Unie zbavení ve svém členském státě původu práva být voleni, kteří byli zapsáni do příslušného seznamu nebo kteří již byli zvoleni, nemohli být zvoleni nebo nemohli vykonávat svůj mandát.
- (8) Vzhledem k tomu, že řízení o přípustnosti kandidatury občana některého členského státu v jiném členském státě nutně vyžaduje ve srovnání s jeho vlastními státními příslušníky další kroky ze strany správních orgánů, měly by mít členské státy možnost stanovit pro občany Unie, kteří nejsou jejich státními příslušníky, pro předložení kandidatury lhůtu, která je odlišná od lhůty stanovené pro kandidáty, kteří jsou jejich státními příslušníky. Lhůty se mohou lišit pouze do té míry, v jaké je to nezbytné a přiměřené, aby informace z členského státu původu mohly být zohledněny ve lhůtě dostatečné pro případné odmítnutí žádosti o kandidaturu ještě před

⁽¹⁾ Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 26. září 2007 (Úř. věst. C 219 E, 28.8.2008, s. 193) a ze dne 20. listopadu 2012 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 329, 30.12.1993, s. 34.

jmenováním kandidátů. Stanovení této zvláštní lhůty by nemělo mít vliv na lhůty pro splnění povinností jiných členských států týkajících se vydání oznámení v souladu se směrnicí 93/109/ES.

- (9) Za účelem usnadnění komunikace mezi vnitrostátními orgány by členské státy měly určit jedno kontaktní místo odpovědné za oznamování informací o těchto kandidátech.
- (10) Za účelem zajištění efektivnějšího zjišťování totožnosti kandidátů zapsaných v seznamech svého členského státu původu i v seznamech členského státu bydliště by měl být seznam údajů, které by měly být vyžadovány od občanů Unie při podávání žádosti o kandidaturu v členském státě bydliště, doplněn o datum a místo jejich narození a jejich poslední adresu bydliště v členském státě původu.
- (11) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých k provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými ustanoveními směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých k provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (12) Směrnice 93/109/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 93/109/ES se mění takto:

1) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Každý občan Unie, který má bydliště v některém členském státě, jehož není státním příslušníkem, a který je individuálním soudním nebo správním rozhodnutím, za předpokladu, že toto správní rozhodnutí může být předmětem soudního přezkumu, zbaven práva být volen buď podle právních předpisů členského státu bydliště, nebo právních předpisů členského státu původu, je vyloučen z výkonu tohoto práva v členském státě bydliště ve volbách do Evropského parlamentu.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členský stát bydliště ověří, zda občané Unie, kteří vyjádřili přání využít své právo být volen v tomto státě, nebyli tohoto práva zbaveni v členském státě původu individuálním soudním nebo správním rozhodnutím, za předpokladu, že toto správní rozhodnutí může být předmětem soudního přezkumu.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„3. Pro účely odstavce 2 tohoto článku členský stát bydliště oznámí členskému státu původu prohlášení uvedené v čl. 10 odst. 1. Informace, které má členský stát původu k dispozici, jsou za tímto účelem jakýmkoli vhodným způsobem poskytnuty do pěti pracovních dnů od obdržení oznámení nebo, pokud je to možné a pokud o to požádá členský stát bydliště, ve lhůtě kratší. Tyto informace smějí obsahovat pouze údaje naprosto nezbytné pro provádění tohoto článku a smějí být použity pouze k tomuto účelu.

Pokud členský stát bydliště informace neobdrží ve stanovené lhůtě, musí být kandidatura přesto přijata.

4. Popírají-li poskytnuté informace obsah prohlášení, přijme členský stát bydliště bez ohledu na to, zda informace obdrží ve stanovené lhůtě nebo v pozdější fázi, vhodná opatření v souladu s vnitrostátním právem, aby dotyčné osobě zabránil kandidovat, nebo pokud to není možné, aby zabránil, aby tato osoba byla zvolena či aby vykonávala svůj mandát.

5. Členské státy určí kontaktní místo pro přijímání a předávání informací nezbytných pro uplatňování odstavce 3. Oznámí Komisi název tohoto kontaktního místa a kontaktní údaje na něj, jakož i veškeré jejich aktualizace či změny. Komise vede seznam kontaktních míst a zpřístupní ho členským státům.“

2) Článek 10 se mění takto:

a) odstavec 1 písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) jeho státní příslušnost, datum a místo narození, poslední adresu v členském státě původu a adresu ve volebním obvodu členského státu bydliště“;

b) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) prohlášení, že v členském státě původu nebyl individuálním soudním nebo správním rozhodnutím, za předpokladu, že toto správní rozhodnutí může být předmětem soudního přezkumu, zbaven práva být volen.“;

c) odstavec 2 se zrušuje.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 28. ledna 2014. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 20. prosince 2012.

Za Radu

předseda

E. FLOURENTZOU
